

Bayer Zsolt: Törpe Károlyi Mihályocskák (3. rész)

2021 március 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A világnézet és a gazemberség a módszerekkel együtt változatlan.

A nép mint állandó hivatkozási alap. A nép mint bármely embertelen cselekedet vagy akár tömeggyilkosság igazolása. A nép mint kísérleti nyúl.

Ez az örök Lenin-fiúk legnagyobb, soha el nem évül? gaztette. (Nem is tud elévülni, ugyanis egyfolytában, újra és újra elkövetik.)

Mályusz Elemér írja: „A radikálisok vezérük, Jászi Oszkár tanácsát követték. Károlynak ez az egyik legbizalmasabb politikai tanácsadója, aki még az uralomra jutás el?tti években, mid?n a »magyar népköztársaság elnöke« még csak egy közjogi ellenzéki frakció vezére volt, és mid?n még nem volt szó bolsevizmusról, sugalmazta annak tetteit, a proletárdiktatúra kitörésekor a következ? tanácsot adta párthíveinek: »A politikai felel?sségben való részvételt ne vállalják ugyan, de ne szabotáljanak, hanem szellemi és igazgatási munkával támogassák az új kommunista rendszert«. Ez a tanács az öngyilkosságot javasolta a polgárságnak; azt ajánlotta neki, hogy önként hajtsa fejét a bárd alá. Jászi kés?bb így indokolta meg ezt a lépését: »Óriási jelent?séget tulajdonítottam annak, hogy a kommunista rendszer gyakorlatilag kipróbáltassék. Ha sikerül, annál jobb: akkor nyitva áll az út a fejlettebb világrend felé; ha nem, bár szörny? áldozatok árán, az orosz és magyar példa felszabadítja az emberiséget a kommunista tan zsarnoksága alól«. (Magyar Kálvária 112. l.)”

Látják? Megint az „emberiség”, egy felfoghatatlanul nagy gazember hagymázás álmaiból. Látják? Minden erkölcsi skrupulus nélkül odadobunk két nemzetet az „emberiség” kedvéért, nemzetekkel kísérletezgetünk, hogy majd a „laboratóriumból” kilépve beszámoljunk az „emberiségnek” a végeredményr?l.

Ha elosztjuk tízzel (százzal?) a Jászikat, Károlyikat, Kunokat, máris megkapjuk végeredményül a mai Oszkárkákat, Mihályocskákat, Béluskákat. A tehetség, a formátum osztódik, a világnézet és a gazemberség a módszerekkel együtt változatlan.

Ádám, álmából ébredve, amelyben a forradalmi Párizsban járt, immár újra Keplerként így sóhajt fel a tizedik színben Az ember tragédiájában:

„E hitvány korban, megvénült kebelnek / Csak a mámor teremt-e hát nagyot? / Mi nagyszer? kép tárult fel szememnek! / Vak, aki Isten szikráját nem érti, / Ha vérrel és sárral volt is befenne. / Mi óriás volt b?ne és erénye, / És mind a kett? mily bámúlatos. / Mert az er? nyomá rá bélyegét. – / Oh, mért ébredtem? Hogy kör?ltekintve / Jobban megértsem e kor törpeségét, / Mosolygó arc alá rejtett bűnével / S a megszokás hazug erényivel.”

Hát igen. Jásziék még a kommunizmusnak dobták oda a nemzetet kísérletképpen, s egyáltalán nem riadtak vissza a tömeggyilkosságtól. A maiak a Facebookon ölnek és a járványt használják emberkísérletnek – miközben persze teljes természetességgel bennünket vádolnak meg mindezzel.

„Január óta tudni, hogy itt a brit vírusvariáns, a kormánytól azonban védekezés helyett csak sopánkodásra és halogatásra futotta. Ezt emberéletekben fogjuk mérni” – írja egyik obskúrus újságírójuk március negyedikén.

„Pontosan lehetett látni, hogy itt van a harmadik hullám, mégsem történt semmi. Közben meredeken emelkedett a kórházban és a lélegeztet?n lév?k száma, és egyre csak n? az áldozatok száma is” – írja a másik ugyanazon a napon, s még hozzát teszi: „Heteket vesztegetett el a kormány a szigorítások bevezetésénél.”

Ez igazán remek. Kissé azonban árnyalja a helyzetet, hogy a fent említett hetekkel ezel?tt még ezt követelték: „Több hónapja bezárt éttermek, jövedelem nélküli vállalkozások kerültek a cs?d közelébe, és a jelenlegi korlátozások mellett nincs lehet?ség az élet újraindítására. Az állami támogatás pedig nem vagy csak késve érkezik. Itt az ideje, hogy újraindítsuk Magyarországot, de ésszel!”
Ez a pillanat uralására szánt ostobaság február ötödikén született.

S még ezt is követelték: „Tolják ki a kijárási korlátozás kezdetét 22 órára! A boltok nyitvatartását is hosszabbítsák meg 21 óráig! Nyissák meg a szabadtéri vendéglátóhelyeket és piacokat ötvenszázalékos kapacitással! Nyissák meg a mozikat és a színházakat csökkentett kapacitással! Engedélyezzék a belföldi turizmust, nyissanak ki a szállodák csökkentett kapacitással! A beoltottak mentesüljenek a korlátozások alól!”

Ezeket követelték hetekkel ezelőt az Oszkárkák, Mihályocskák, Béluskák meg az összes obskúrus újságírójuk, akik ma minden erkölcsi skrupulus nélkül leírják és kimondják, hogy a kormány késett a szigorítással, hiszen ?k már hetekkel ezelőt látták, hogy jön a harmadik hullám, és szigorításra van szükség.

Ez a moral insanity essenciája.

S talán nem árt belegondolni, mi is történt volna, mi is történne, ha a kormány mindig minden ötletüket megvalósította volna és megvalósítaná. A mai tények ismeretében biztos kijelenthetjük: lenne nagyjából duplaannyi halottunk, mint most, ezzel szemben nagyjából harmadannyi belöltöttünk, mint most. Hiszen ezek a moral insanityk az oltások ellen is egyfolytában keresztes (bocsánat: vörös csillagos) hadjáratot folytatnak.

Igen, jó, ha tudjuk: ennek az embertípusnak a képviselői mindig úgy és akkora gazemberek, ahogy és amekkorát a saját koruk lehetővé tesz számukra. De eo ipso gazemberek. Ebből nincs menekvés. Sem nekik, sem nekünk.

Mályusz Elemér ezt írja még Jásziról és a többiről:

„A »demokratikus« forradalomnak ez az egyik fővezére mindenkor hírhedt volt korlátoltságáról, hogy az elméletek emberének tekintette magát, aki süket és vak lehet az élet realitásaival szemben, ez az indoklása azonban mégis a döbbenet erejével hat. Azt jelenti ugyanis, hogy a magyar középosztálynak úgynevezett progresszív része olyan embert vallott vezérének, aki nem átalott egy egész nemzetet odavetni a laboratórium asztalára, hogy ott beoltassék a kommunizmus szérumával, s azután, mint egy kísérleti nyulat, érzéketlenül, szenttelenül nézte vergődését. Ilyen rosszindulatú emberek juttatták Magyarországot a bolsevikiek kezei közé...

Nem kommunizmus volt Magyarországon, nem is munkásdiktatúra. Proletárdiktatúra címén egy maroknyi ember uralkodott és nyomta el a polgárságon meg a parasztságon kívül magát a munkásosztályt is.

Pár hétnek kellett csak eltelnie, és kinyílt a munkások szeme. Az események rávezették őket annak felismerésére, hogy nevükben, félrevezetésükkel galád játékot játszottak vezéreik. Még ezt a társadalmi osztályt is, amelynek érdekeit pedig kímélték az elv kedvéért a népbiztosok, hihetetlen undor és gyűlölet fogta el a diktatúra gyakorlóival szemben. A vörös generalissimus, Böhm Vilmos mondotta július ötödikén egy bizalmas értekezleten, amelyen arról volt szó, hogy Kun Bélák terrorjától miképpen lehetne megszabadulni: »A front és a gyárak munkásai egyaránt már nemcsak elégedetlenek, hanem gyűlölik ezt a rendszert«. De ugyanezt be kellett vallania székelyszemre magának Kun Bélának is, a munkástanács azon ülésén, amelyen a hatalomról való lemondását jelentette be, mondván: »A proletáriátus elégedetlen volt a mi kormányzatunkkal szemben, és immár a gyárakban hangosan kiabálta minden agitáció ellenére, hogy: le a diktatúrával!«

Ugye rémlik ezt olvasva, amikor a kisformátumúak egyike egyszer csak odaszólt Ferenc testvérnek, ügyelve arra, hogy az egész ország hallja: „Nem azt mondták, Feri! Hanem azt, hogy menj a p...csába!” Ez természetesen cseppet sem akadályozza abban ezt a kisformátumú moral insanityt, hogy most, néhány év elteltével ismét Ferenc testvér szekereét tolja.

Mert tudják: mindegy, hogy hogyan, mindegy, hogy kivel, csak ?k legyenek hatalmon.

(folytatjuk)

A cikksorozat első része [ide kattintva](#), míg a második része [ide kattintva](#) olvasható.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló